

В усьому винна шкура

Євген Дудар

Чорт сидів на зборах. Розпач країв йому серце: "За що? За яку бісову маму вони так мене бештають?".

З-за столу підвівся головуючий. Оголосив:

— А зараз приступимо до розгляду персональної справи Чорта.

У кількох кутках залу хихикнули.

Головуючий вів далі:

— Тиждень тому в нашій установі стався прикрий випадок. Кинули недопалок. Згорів цілий відділ. Ми радилися і прийшли до єдиної думки, що це робота Чорта.

"Господи, яка несправедливість, — подумав Чорт.— Я вже рік тому кинув палити".

— Але ж я не палю! — обурився Чорт.

— Хе! Він не палить! — кинув хтось із президії.— А що, може, Ангел палить?

З місця підвелась прибиральниця:

— Це міг зробити тільки Чорт. Скільки з його кімнати я винесла порожніх пляшок, знає один бог...

"Та вони подуріли", — подумав Чорт.

— Я два роки вже в рот нічого не беру. У мене нирки болять. А в кімнаті я сиджу не сам. Зі мною Ангел...

— То що, ти вважаєш, Ангел п'є?! — зацітькали Чорта з усіх боків.— Ви чуєте? Ви бачите, куди він гне? Хоче спалюжити Ангела!

— Звичайно, пожежа — це Чортова робота, — підвівся в залі ще один співробітник.— Чорт, узагалі, аморальний тип. Він вчащає до жінки Ангела.

"Ні. Вони справді божевільні, — подумав Чорт.— Ангел залицяється до моєї відьми, а з мене шерсть скубуть".

— Та ви що?! — обурювався Чорт.— Та ви знаєте, що це Ангел до моєї жінки заскакує...

Зал вибухнув реготом.

З-за столу підвівся головуючий. З іронією зауважив Чортові:

— Вибачте, ви справді дивак. Тут нема логіки. Для вас, звичайно, ваша жінка — красуня. Але все-таки вона відьма. Де ви бачили, щоб Ангел кинув ангела і бігав до відьми?

У залі знову захихикали.

— Воно справді дивно, — затинався Чорт.— Чорт його знає, як ту логіку зрозуміти. Але воно факт. Ангел таки злигався з моєю відьмою.

— Ну ось бачите, — сказав лагідно головуючий до Чорта.— Самі визнаєте...

Далі Чорта не слухали. За моральну розбещеність його хотіли вигнати з колективу. Але, зваживши, що він сам визнає свої помилки, обмежилися суворою доганою з останнім попередженням.

Приплентавши додому, Чорт написав оголошення:

"Міняю добротну, нову, велику, з густою блискучою шерстю чортячу шкуру з цінними рогами на голові і хвостом із художньою китицею на кінці на будь-яку, поношену, стареньку, потріпану, облізлу ангельську шкуру. Можна без крил і без пір'я. Аби тільки був ярлик, що вона ангельська".